

det for os meget frastødende Kommissariatsforhold. Jeg tror, det vil være nødvendigt at give en Lov for at komme bort fra det, som ikke tidligere er berørt under Forhandlingerne her, men som maaske er en af de uheldigste Sider ved vort hele Statsbanevæsen, nemlig Statsbaneanlægene, hvor der er en hel Etat, der er uden for Lovgivningsmagtens Rækkevidde, lige fra en Overingeniør, der ganske tilfældig er den samme som Generaldirektøren for Statsbanedriften, kommitterede, Afdelingsingeniører, Ingeniører, Tegnerne, Arkitekter og mange andre Embedsmænd, hvis Tal naturligvis til Dels maa være voksende efter Statsbaneanlæggenes Omfang til den givne Tid, men som dog efterhaanden har faaet Karakteren af en fuldstændig fast Embedsordning, undtagen i et eneste Forhold, nemlig i den Virksomhed, de udfolde over for de private Baneanlæg, hvorom Kommissionen har oplyst, at de Salærer, som Anlægsingeniørerne og med dem i Klasse staaende Embedsmænd, have oppebaaret, have andraget Honorerer, som vistnok maa siges at andrage ganske utilbørlige, store Summer, som ganske vist ikke ere gaaet ud af de danske Statsbaners Kasse men af de danske Statsborgeres Lommer. Jeg tror, at saadanne Forhold trænge til en Omordning ved Lov. Men naar man har klaget over den enevældige Generaldirektør, saa spørger jeg, hvor staaer der i Lovén noget om den enevældige Generaldirektør? Hvad skulde forhindre Ministeren i at sige til Generaldirektøren: Ved et hvilket som helst vigtigt Anliggende, som jeg paalægger dig, skal du forhandle med Lederne af de store Afdelinger inden for Statsbanedriften. Stillingen som kommitteret hviler heller ikke paa nogen som helst Lovordning, undtagen deres Lønninger. Paa samme Maade forholder det sig, naar vi klage over den store Centralisation. Vi sige, at denne Centralisation er Skyld i, at vore Statsbaner ikke drives økonomisk nok. Men hvad skulde forhindre en Minister, som ønsker at gribe stærkt ind i disse forskellige Ting, efter at have gjort sig nøje bekendt med disse Forhold, i at befale Udgivelsen af ny Instrukser, som lagde Ansvaret bort fra Centralmyndigheden ud i Linien. En helt anden Ting er det, at det kan være, at selve Ministeren vilde være glad ved som Rygstød for en saadan Aktion at kræve en Lovordning som Hjemmel for sig, og i saa Tilfælde vilde Lovgivningen sikkert være Ministeren til Bistand. Men det være nu saa eller saa, saa tror jeg ikke, man

kan bebrejde Kommissionen, at den ikke har opstillet mange positive Forslag om Besparelser i Driften, fordi det er Ting, der er Administrationens Raadighed undergivet, og hvor kun Administrationen, selv en samvittighedsfuld økonomisk Overadministration, kan naa det rette, og her kommer jeg til det, som vil være Slutningen af det, jeg ønsker at sige: Det er en Mand, det gælder om; det er den Mand, der er Generaldirektør, det kommer an paa. Jeg tror, at vore Statsbaner, som jeg nævnte, i det hele taget, have været styret forsvarligt med Hensyn til Ydelserne. I forrige Aarhundrede, i det 19de Aarhundredes første Halvdel, sagde man, at det var Juristerne, der regerede. Jeg tror, man med Føje kan vende den Sætning om ved Begyndelsen af det 20de Aarhundrede og sige, at nu er det Ingeniørerne, der regere. Det er den faglig uddannede Ingeniørvidenskab, som sætter alt til Side, navnlig det økonomiske, for at naa det teknisk fuldkomne Maal, baade i Stat og Kommune og ikke mindst inden for vore Statsbaner. Jeg tror, at en større forretningsmæssig Sans, en større praktisk forretningsmæssig Dygtighed maaske vilde være det, man mest trænger til inden for vor Statsbanedrift. Alle disse mine sidste Betragtninger ere naturligt fremkomne i Anledning af, at den højtærede Minister sagde under Lønningeloven, at han ønskede, hvis en saadan Debat ønskedes, at optage den just under nærværende Lovforslags Behandling. Men jeg vil gerne til Slutning, for at man ikke skal misforstaa mig, sige, at vi bør ikke benytte disse yderligere Krav, vi stille, som Paaskud, som Skalkeskjul for at nægte Regeringen, nægte Statsbanedriften Vedtagelsen af en Takstlov, som ogsaa ved Siden af de mange andre Ting er nødvendig for at tilvejebringe et tilfredsstillende økonomisk Resultat af vor Statsbanedrift.

Berntsen: Det foreliggende Lovforslag berører jo et stort og betydningsfuldt økonomisk Anliggende, ikke blot for Statskassens Vedkommende, hvis finansielle Balance jo i meget høj Grad paavirkes deraf; men ogsaa for Erhvervslivet har denne Sag jo sin store Interesse og indgaaende Betydning. Ved Behandlingen af det foreliggende Lovforslag maa man derfor tage Hensyn baade til Statskassens Tary og til Erhvervslivets berettigede Krav og Interesser.

Det er jo noget vanskeligt et komme fuldt ud paa det rene med, hvilken Kapital, den danske Statskasse har anbragt i